

تلاش می‌کنند

ساعتی در مزون طراح برگزیده جشنواره مد و لباس

لباس ایرانی را با مارک آلمان می‌فروشند

را کسب کرده و مدارک بین‌المللی زیادی هم در این زمینه دارد. با او در مزون لباس عروسش در یکی از خیابان‌های اصلی بورس این لباس حرف می‌زنم. لباس‌های عروس با دامن پف کرده اسکالرتی (شخصیت معروف فیلم بریاد رفته) دور و پیرمان را احاطه کرده. او هزار گاهی به همکاری در چین کار هم سر می‌زند. کیفیت دوخت‌ها را بررسی می‌کند و از قرینه بودن تزئین‌های روی لباس عروس برابری می‌گوید. دستی به تورها و دانتل‌های لباس سفید بخت می‌زنم و به حرف‌های او که تخصص اصلی‌اش طراحی لباس عروس، لباس شب و نامزدی است گوش می‌دهم. هر چند جعفری از بیشتر طرح‌ها و مدل‌ها سررشته دارد و دوره‌ای هم در کار برش و دوخت شلوارهای اسپرت و چین بوده. از ۱۲ سالگی خیاطی یاد گرفته و بعد کم کم و با گذراندن دوره‌های زیادی خبره این حرفه

ترانه‌بینی یعقوب گزارش‌نویس

بگذارید مستقیم بروم سراسل مطلب؛ شما ایرانی پوش هستید یا برند پوش؟ اگر برند و مارک ملاک انتخاب شما برای لباس است، دلایل‌تان کدام است؟ کیفیت پارچه، دوخت و یا طراحی؟ اگر هم ترجیح‌تان این است که لباس ایرانی ببوشید، استدلال‌تان چیست؟ اینکه لباس ایرانی ارزان‌تر است یا فکر می‌کنید از نظر مدل، دوخت و کیفیت با جنس خارجی یا همان برندها برابری می‌کند؟ شاید هم نه، اصلاً لباس ایرانی را قبول ندارید؟ اگر اینها سؤال‌های ذهنی شما هم هست، حرف‌های حسین جعفری، طراح برگزیده لباس را بخوانید که به برخی از این پرسش‌ها پاسخ می‌دهد.

جعفری ۲۵ سال است که طراح لباس است و در جشنواره مد و لباس امسال رتبه نخست

شده. به قول خودش اول مردانه دوز بوده و بعد زنانه دوز شده. معتقد است یک طراح لباس حتماً باید خیاطی بداند و دستی بر آتش داشته باشد. او نزد طراحان بزرگ دنیا متدهای نوین طراحی لباس را گذرانده و حالا که ۴۷ ساله است، بیش از هر زمان دیگری عاشق کارش. به گفته همکاری‌اش او در کار حساسی سختگیر است و با هر چیزی که شوخی داشته باشد، با کارش شوخی ندارد. حسین معتقد است لباس‌های ایرانی نشان دهنده فرهنگ ماست و در این راه سال‌ها آموزش را هم سرلوحه کارش قرار داده و در همه کشور طراح لباس تربیت کرده و آرزوی انتقال تجربیاتش به دیگران است. حسین هم مثل خیلی از طراح‌های لباس دیگر کشورها با دیدن ژورنال‌ها و لباس‌های سلبریتی‌ها ایده‌های نو می‌گیرد اما همه اینها دلیل نمی‌شود فرهنگ ایرانی را در

طراحی رعایت نکند: «هر طراح لباسی باید فرهنگ کشور خودش را رعایت کند، هم فرهنگ و هم اقلیم و آب و هوای آن کشور نوین طراحی لباس را گذرانده و حالا که ۴۷ ساله است، بیش از هر زمان دیگری عاشق کارش. به گفته همکاری‌اش او در کار حساسی سختگیر است و با هر چیزی که شوخی داشته باشد، با کارش شوخی ندارد. حسین معتقد است لباس‌های ایرانی نشان دهنده فرهنگ ماست و در این راه سال‌ها آموزش را هم سرلوحه کارش قرار داده و در همه کشور طراح لباس تربیت کرده و آرزوی انتقال تجربیاتش به دیگران است.

حسین هم مثل خیلی از طراح‌های لباس دیگر کشورها با دیدن ژورنال‌ها و لباس‌های سلبریتی‌ها ایده‌های نو می‌گیرد اما همه اینها دلیل نمی‌شود فرهنگ ایرانی را در

صنعت مد و لباس کم کم در ایران در حال شکل‌گیری است اما علاقه‌مندی مردم به لباس‌های خارجی یک عقبه طولانی دارد. بارها دیده‌ام لباس‌ها از ایران به خارج می‌رود بعد برچسب خارجی می‌خورند و وقتی برمی‌گردند مردم همان را با استقبال زیاد می‌خرند. من خودم سال‌ها پیش در کار شلوار چین بودم؛ صاحب کارم با برچسب ترک کارش را می‌فروخت. این مسأله واقعاً رنج‌آور است که ما دسترنج خودمان را با نام کشور دیگری بفروشیم، چون مردم اعتماد کافی ندارند. بارها از نزدیک دیده‌ام که کاپشن‌های تولید خودمان را با برچسب آلمان فروخته‌اند. البته ما هم باید بتوانیم لباس با کیفیت دست مردم بدهیم. نباید در نبود جنس داخلی خوب و برند اصل، جنس متفرقه در بازار زیاد شود و به قول ما بازار بنگل فروشی باب شود. من همیشه گفته‌ام که اگر ما جنس با کیفیت دست مشتری‌مان بدهیم، محال است مشتری آن را پس بزند.»

کاملاً مشخص است که نه کیفیت خوبی دارند، نه دوخت مناسب. چیزی که برندها رعایت می‌کنند ایده‌های خوب در کنار تبلیغ گسترده است که برندهای ایرانی از آن محرومند.» جعفری مهم‌ترین مشکل مد و لباس در ایران را این‌گونه بیان می‌کند: «بگذارید از کار خودمان برایتان مثال بزنم. ما اینجا مشتری‌هایی داریم که مستقیم می‌آیند و می‌پرسند شما لباس ترک ندارید؟ یعنی دائم دنبال لباس خارجی یا ترک هستند. لباس‌های ترک به سلیقه ما نزدیکند و چیز فوق‌العاده‌ای ندارند که ما نتوانیم به آنها برسیم. الان ما یک تولیدی هستیم که حدود ۱۵ پرسنل ثابت و بیش از ۳۰ پرسنل غیر ثابت دارد یعنی تا ۵۰ نفر با ما کار می‌کنند. حال اگر این تعداد دنگرم شوند، مواد اولیه خوب و مناسب داشته باشند و بتوانیم قیمت‌ها را پایین بیاوریم و جنس سالم و ارزان دست تولیدکننده بدهیم، آیا کسی دنبال کالای خارجی می‌رود؟ بعد از افزایش قیمت دلار ما تمام تلاش‌مان را کردیم و مردم هم حمایت کردند.»

می‌پرسم به طور دقیق مهم‌ترین مشکل صنعت پوشاک ما در کدام بخش است؛ طراحی لباس، کیفیت پارچه و یا نبود نیروی متخصص یا نبود صنعت مد و لباس در ایران که مردم را به سمت انتخاب لباس‌های خارجی و ترک می‌برد؟ می‌گوید: «البته صنعت مد و لباس کم کم در ایران در حال شکل‌گیری است اما علاقه‌مندی مردم به لباس‌های خارجی یک عقبه طولانی دارد. بارها دیده‌ام لباس‌ها از ایران به خارج می‌رود بعد برچسب خارجی می‌خورند و وقتی برمی‌گردند مردم همان را با استقبال زیاد می‌خرند. من خودم سال‌ها

پیش در کار شلوار چین بودم؛ صاحب‌کارم با برچسب ترک کارش را می‌فروخت. این مسأله واقعاً رنج‌آور است که ما دسترنج خودمان را با نام کشور دیگری بفروشیم، چون مردم اعتماد کافی ندارند. بارها از نزدیک دیده‌ام که کاپشن‌های تولید خودمان را با برچسب آلمان فروخته‌اند. البته ما هم باید بتوانیم لباس با کیفیت دست مردم بدهیم. نباید در نبود جنس داخلی خوب و برند اصل، جنس متفرقه در بازار زیاد شود و به قول ما بازار بنگل فروشی باب شود. من همیشه گفته‌ام که اگر ما جنس با کیفیت دست مشتری‌مان بدهیم، محال است مشتری آن را پس بزند.»

به گفته وی، برگزاری جشنواره‌های مد و لباس برای پیشرفت طراحی و صنعت پوشاک بسیار مفید است و دوسالی هست که این جشنواره در ایران برگزار می‌شود؛ «برندسازی به صنعت مد و لباس ایران کمک می‌کند و امکان‌پذیر می‌کند. این روزها اگر هر کسی لوگویی داشته باشد بهتر می‌تواند خود را به بقیه معرفی کند. ما هم تلاش کرده‌ایم برای خودمان برندسازی کنیم. نقش تبلیغات را نادیده نگیرید. مردم خیلی خوب کیفیت خوب را تشخیص می‌دهند. جشنواره‌ها هم به بالا بردن سلیقه مشتری و هم به کل این صنعت کمک می‌کند. طراحان لباس هم با علاقه در این جشنواره‌ها شرکت می‌کنند.» او امیدوار است روزی ایرانی‌ها بتوانند لباس‌های تولید خودشان را به دیگر کشورها صادر کنند کاری که او برای چند کشور انجام می‌دهد: «لباس ایرانی چیزی کم از لباس بقیه کشورها ندارد، یادتان نرود که لباس هر کشور نشان دهنده فرهنگ و هویت آن کشور است.» حسین جعفری در مزونش دسترسی پر از خاخره دارد؛ اساساً نوعروسان بعد از آخرین پرو لباس‌شان که چند خطی دربار‌اش نوشته‌اند. چند جمله درباره لباس سفید بختی که به سختی پسندیده‌اند. در این دفتر می‌توانی نظرات کسان را بخوانی که از کشورهای معروف صنعت مد و لباس دنیا به ایران آمده‌اند تا لباس بخت‌شان را در وطن انتخاب کنند. او برخی از این نوشته‌ها را برایم می‌خواند و با خوشحالی می‌گوید، امیدوار است همه مردم روزی به این انتخاب برسند و لباس ایرانی ببوشند و کیفیت لباس ایرانی آفت‌خور خوب باشد که کسی حسرت لباس خارجی را نخورد.

جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از شرح‌ها را با مداد حل کرده و سپس با پاک کردن جواب شرح اول به حل شرح دوم بپردازید.

جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از شرح‌ها را با مداد حل کرده و سپس با پاک کردن جواب شرح اول به حل شرح دوم بپردازید.

جدول ویژه

جدول عادی

آسان

متوسط

سخت

جدول ویژه شماره ۶۹۹۴

جدول عادی شماره ۶۹۹۴

حل جدول ویژه شماره ۶۹۹۴

حل جدول عادی شماره ۶۹۹۴